

[Anker Lau.]

Må jeg rette en misforståelse. Ministeren syntes at gå ud fra, at jeg havde kritiseret, at der var udstedt så mange attester til indførsel af varer på den bundne liste. Det har jeg skam ikke, tværtimod, jeg er altid glad, når der udstedes sådanne attester, så mange som muligt, og jeg har netop taget det som et argument for, at der er en sådan dækning på færdigvareområdet, at man nu virkelig kan gå over til at overveje frilisten uden frygt.

Det, jeg sagde om priserne og erfaringerne, gælder forsåvidt også med hensyn til en udtalelse af det ærede medlem hr. Weikop, som nu mente, at vi skulle undersøge den side af sagen. Jeg tror ikke, det er muligt at undersøge, hvilke priser der skal forlanges for en vare den dag, konkurrencen sættes ind. Man kan få det sandsynliggjort, og man kan se på erfaringerne, men længere tror jeg egentlig ikke man kan komme.

Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde noget om vareforsyningsudvalget, men jeg vil gerne sige, at der foregår da ikke noget hemmeligt i vareforsyningsudvalget. Mig bekendt er alt det, der foregår i vareforsyningsudvalget, offentligt, og folketinget står da altid til rådighed for det ærede medlem, hvis han vil rejse sager her. Det har vi været ude for mange gange, og det er helt i sin orden, så jeg forstår ikke rigtig kritikken af dette. Enhver sag kan jo rejses her; der kan forlanges besked om alting, og der er ikke noget hemmeligt i det. Den bundne liste er offentligt tilgængelig; jeg er sikker på, at den kan fås i ministeriet, og desuden har vi den ovre på børsen, vi har vist oven i købet fået den tilsendt allesammen.

Der var en bemærkning af det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, som jeg heller ikke synes kan stå helt uimodsagt. Det ærede medlem mente, at det ikke var nok kun at se på de forhold, man havde under krigen og krisen, men at det var rart at have disse bestemmelser, for der kunne jo altid ske noget, så det var rart at have disse

bestemmelser. Jeg går ud fra, at det ærede medlem ved, selvom loven er temmelig gammel, at det er en midlertidig lov. Jeg ved ikke, om man skulle opfatte det ærede medlems udtalelse således, at han ønskede, den skulle være permanent; så synes jeg lige så godt, det ærede medlem kunne sige det lige ud.

Tilsidst er der for mig tilbage at sige nogle ord til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Det er jo gået denne gang som ved så mange andre lejligheder, og som det er gået ved næsten enhver sag, der behandles her, at man altid får dette stukket ud: Hvorfor gjorde I ikke det, da I selv havde regeringen?

Jeg skal ikke blive ved at gentage indtil trivialitet, at forholdene immervæk ændres; det er sagt ved mange lejligheder. Endelig er det jo ikke ligeegyldigt, hvilken regering man har, og efter min mening vil det ikke være urimeligt, om vi havde større tillid til vor egen regering og dens administration, end vi har til den nuværende; der er ikke noget som helst mærkeligt i det. Men jeg forstår egentlig ikke, hvorfor det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) var vred. Vi er jo i virkeligheden enige, vi vil jo det samme, det kniber blot med at få benyttet netop denne lejlighed til at få det sagt. Jeg synes virkelig, der er grund til, at vi nu sætter streg under, hvad det drejer sig om i dag: vi er i en situation, som forsåvidt er væsensforskellig fra en del af de situationer, vi tidligere har været i, idet vi har en inflation at bekæmpe, og det er det, vi har lagt til grund for drøftelsen af sagen. Jeg synes ikke, det kan være en begrundelse for, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ikke ville gå med, at der engang sad en handelsminister, der hed Rytter, der behandlede sagen på en anden måde, end jeg måske ønsker det. Jeg nævnte selv før den sag, der var tale om, og Rytter har aldrig selv bestridt, at han handlede således, og det er der heller ikke grund for mig til at gøre; men netop for at hindre en gentagelse ville det have været rimeligt,